

[Bertel Dahlgaard.]

sen træffes på betryggende måde af en uvildig voldgiftsret. Skal Danmark arbejde sig frem til den velstand, vi har mulighed for, må der efter vort skøn på en række områder handles på længere sigt og med mere fasthed, end det er sket siden besættelsen. Gang på gang handles der, som om den ene hånd ikke ved, hvad den anden gør. Vi må se at få noget mere samling på tingene i den kommende tid.

Formanden: Dernæst giver jeg ordet til det ærede medlem hr. Alfred Jensen, for at han som ordfører for forslagsstillerne kan fremsætte et anmeldt forslag til folketingsbeslutning.

Ordføreren for forslagsstillerne (Alfred Jensen): På den kommunistiske gruppes vegne skal jeg tillade mig at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om hjemsendelse af værnepligtige, der har gjort tjeneste i 12 måneder.

Baggrunden for dette forslags fremsættelse er de tyngende militære byrder. Anvendelsen af milliardbeløb til uproduktive formål undergraver landets økonomi og dets sociale og kulturelle standard. Borgerne har længe våndet sig under de stødse stigende skattebyrder, og flertallet mener, at det er u hensigtsmæssigt og nytteløst at ofre de mange millioner på militarismens alter. Alle er klar over, at der er omfattende utilfredshed med oprustningen og de store militærudgifter. Regeringen ved det også og har taget hensyn hertil f. eks. i juli 1954, da man foretog en række nedskæringsforanstaltninger, hvorved den militære sektor ikke holdtes udenfor begrænsningen af udgifterne, og den daværende statsminister gav udtryk for, at folket ikke ville kunne forstå det, om man ved nedskæringen gik uden om militæret. Da regeringen senere i september måned indgik nedskæringsforlig med det radikale venstre, var de samme synspunkter også rådende, og i sidste folketingssamling gav den nuværende stats-

minister også udtryk for det ønskelige i at få militærudgifterne nedsat. Det skete den 12. marts, da han erklærede, at blot de lande, hvor kommunisterne havde indflydelse, ville gå ind for virkelig afspænding og tage fat på nedskæringen af de militære byrder og styrker, så ville der også være rimelig anledning til at tage fat på nedskæringen herhjemme.

En række begivenheder i sommer og særlig de fire regeringschefers konference i Genève har betydet en følelig lettelse i de internationale forhold. Uden at overvurdere resultaterne af Genèvekonferencen er det berettiget at konstatere, at der nu er en anden atmosfære, og at der er sket en afspænding. Folkene føler det også og ånder lettet op og stiller store forhåbninger til styrkelse og videreførelse af denne afspænding. Disse forhåbninger har også givet sig udtryk i ønsker om, at man stimulerede afspændingen ved gennemførelsen af praktiske foranstaltninger i overensstemmelse med ånden på Genèvekonferencen. Knap var denne konference slut, før der lød røster om nedsættelse af de militære udgifter; sådanne røster hørtes også herhjemme, og her var talen ikke alene om reduktioner af militærudgifterne, men også om nedsættelse af tjenestetiden. Det er ikke alene menigmand og pressefolk, men også statsmænd, der har givet udtryk for, at bedringen i den internationale situation burde udnyttes.

Der er også eksempler på, at statsmænd handlede ud fra ånden i Genève. En række diplomatiske forhandlinger og beslutninger om gensidige besøg af statsmænd i vest og øst er udtryk herfor.

Men der foreligger også vidnesbyrd af anden art, der viser, at Genèveånden tages som en realitet og søges udnyttet til lettelse af landenes forhold til hinanden. Sovjetunionens beslutning af 12. august om reduktion af de væbnede styrker med 640 000 mand er udtryk herfor. Flere lande har siden truffet beslutninger af samme art, mens andre overvejer at følge efter. Der berettes således om, at man i Holland, Belgien og